

[Indenrigsministeren.]

så er de 60 000, som kræves i øjeblikket, eller det er de 2 pct. af det samlede afgivne antal gyldige stemmer, som her er foreslået. Det er heri, lempelsen i spærrereglen ligger, en lempelse fra 60 000 stemmer til de 2 pct.

Ved sidste valg blev der afgivet 2,4 mill. stemmer. En spærreregul på 2 pct. vil svare til ca. 48 000 stemmer beregnet på grundlag af dette tal, men ingen kan være i tvivl om, at stemmetallet fremover vil vokse med vælgertallet. Vi vil allerede i kraft af, at de 21—23-årige får stemmeret, komme op på et betydelig større stemmetal, og den naturlige tilgang af vælgere vil også bringe stemmetallet op. Derfor er de 2 pct. efter min mening en bedre regel. Det er mere rimeligt at have en procentregel end at have et tal, der ligger fast, uanset hvor mange vælgere der er, og uanset hvor mange vælgere der stemmer. Ændringen vil betyde en øjeblikkelig mildnelse af reglen; hvor længe det bliver ved at være det, er imidlertid ret uvist. Netop på baggrund af hele den debat, der har været om spærreregler, den uenighed, der har været, og som ikke alene har været partierne imellem, men som også er gået ind i partierne, hvad vi senest har erfaret i dag, synes jeg det ville være en fordel, om man nu kunne gennemføre en sådan mere fornuftig spærreregul, der også kan tiltrædes af nogle fra de partier, som tidligere har været modstandere af de spærreregler, vi har gennemført.

Jeg anbefaler, at man gennemfører både den opdeling af lovforslaget, der her er stillet forslag om, og de ændringsforslag, som dels udvalget, dels jeg har stillet.

Per Hækkerup: Det ærede medlem hr. Poul Sørensen stillede et direkte spørgsmål til mig og gjorde en bemærkning, som jeg finder det nødvendigt for mig at besvare.

Spørgsmålet var, om socialdemokratiet ved at medvirke til den foreslåede lempelse af spærrereglen dermed havde ændret sin principielle stilling til spørgsmålet om opretholdelse af en spærreregul i valgloven. Hertil er svaret ganske klart og tydeligt, at vor principielle indstilling er uforandret. Vi mener, at valgloven skal have en sådan

spærreregul; hvor stor, hvor effektiv, hvor grænserne for spærrereglen skal sættes, er ikke et principielt spørgsmål, men et spørgsmål, som man i hver enkelt situation, hvor forslaget har været til behandling, så vidt muligt har måttet forhandle sig til rette med de andre partier om med det formål at opnå enighed eller i hvert fald at få et flertal for den spærreregul, der skal gælde. Der er altså ikke tale om nogen principændring, men om en rent praktisk vurdering af, hvor effektiv spærrereglen skal være.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil gøre, er foranlediget af det ærede medlem hr. Poul Sørensens udtalelser om værdien af og fastheden i aftaler. Jeg forstår det ærede medlem således, at han mente at måtte sætte et spørgsmåltegn ved, hvilken værdi man kunne tillægge aftaler truffet med det socialdemokratiske parti, og henviste her til erfaringer fra den senere tid. Jeg vil meget dybt beklage, hvis det ærede medlem får indtrykket af, at socialdemokratiet ikke står ved den truffen aftale. Men jeg tror, det må være ganske klart, at når en aftale er truffet for 8 år siden, når, som den højtærede indenrigsminister gjorde opmærksom på, der siden da er afholdt 2 folketingsvalg og sket 2 regerings-skifter, så er det et problem, om en sådan mundtlig aftale fortsat skal opretholdes til punkt og prikke. Jeg tror, man har lov at sige, at forudsætningerne meget vel kan forskyde sig i løbet af 8 år. Jeg mener derfor ikke, at det ærede medlem ud herfra har lov til at drage socialdemokratiets vilje til at overholde indgåede aftaler i tvivl.

Det ærede medlem fremførte imidlertid en ting til som motivering for sin tvivl — eller for sin voksende tvivl, vil jeg hellere sige — vedrørende socialdemokratiets ordholdenhed, nemlig den aftale, som jeg har forstået er truffet med hensyn til spørgsmålet om besættelse af formandspladser i udvalgene. Det ærede medlem henviste til, at den højtærede statsminister efter valget henvendte sig til ham og foreslog, at man vendte tilbage til den gamle ordning: at de partier, der havde stillet forslag, fik formandsposten i udvalget. Vi drøftede det dengang i min gruppe, og det, den højtærede statsminister fik tilslutning til af den socialdemokratiske gruppe, var, at vi prin-